

ESEU DESPRE EDUCAȚIE

Primele procese educaționale au reprezentat schimbul de informații despre colectarea hranei și asigurarea adăposturilor, producerea de arme și unelte, dobândirea valorilor, comportamentului și ritualurilor religioase. Înainte de apariția scrisului, oamenii luptau ca să supraviețuiască împotriva forțelor naturii, a animalelor și a altor ființe umane. Astfel, și-au dezvoltat abilități care au devenit modele culturale și educaționale.

Educația s-a dezvoltat în urma luptei pentru supraviețuire și înțelegere.

Facem un salt considerabil în timp și ajungem în sec.XVII, mai precis în momentul apariției lucrării lui Comenius, *Didactica Magna*, scrisă între 1628 și 1632; “arta de a preda” în traducere mai semnificativă, a explorat modul în care oamenii învață și cum ar arata demersul didactic predare-învățare-evaluare din copilărie și până la facultate. Comenius credea că ființa umană e bună și cu dorința firească de cunoaștere, școlile fiind cele care au insuflat acestea. Majoritatea am crescut într-o clasă centrată pe profesor, unde elevii ascultau prelegerea și luau notițe.

Azi, tehnologia devine parte integrantă a vieții noastre de zi cu zi, deci și în educație. Am trecut la table albe, la table inteligente, iar tehnologia a devenit sursa noastră de cercetare, de cunoaștere și de construire a lecției. Ne-am adaptat surprinzător de bine pentru că suntem dascăli deschiși la nou și nevoia ne-a învățat. Eu nu văd problema învățământului în noi, cadrele didactice, ci în lipsa unei viziuni noi asupra finalităților învățământului, în insuficienta investiție în școli, în diferențele dintre urban și rural, în procentul crescut al abandonului școlar mai ales din cauza sărăciei, în lipsa de voință politică în sensul ca nu ar trebui să se anuleze reforma învățământului dacă preia conducerea alt partid decât cel care a inițiat reforma, în discreditarea statutului cadrului didactic arătând în mass-media doar exemple negative (care nu fac decât să se piardă încrederea în sistem, în instituție, așa cum se încearcă pierderea încrederii în justiție, în poliție, în oamenii politici), presiunea prea mare a unor părinți care înțeleg să critice și nu să fie parteneri în educație, etc.

Din păcate, și azi trăim într-o perioadă de probleme globale care amenință supraviețuirea umanității, ceea ce ar trebui să conducă spre crearea unei noi viziuni asupra lumii, a unor noi strategii pentru a face față schimbărilor. În opinia mea, cred că e necesară o gândire neliniară, adică voința de a nu urma orbește un anumit drum (așa cum ne-au obișnuit), ci alegerea între mai multe alternative. Cred că e esențială trecerea de la tradiționalul cu o listă gata făcută de sarcini, în favoarea introducerii de căi alternative și variate de a obține cunoștințe cu adevărat utile, proces centrat pe elev ca obiect și subiect ale educației. Multe cercetări au reușit să arate că dobândirea informației prin efort propriu conduce spre bune rezultate atât din punct de vedere cognitiv, cât și emoțional, social, medical. Unii teoreticieni pedagogi moderni consideră că pedagogia ar trebui să adopte experiența acumulată de natură și să o folosească în activitățile umane. Natura e capabilă să fie rezistentă, să se adapteze cu ușurință la condițiile în schimbare și să le îmbunătățească. Noi trebuie

să înarmăm elevii cu instrumentele necesare pentru o învățare continuă atât la școala cât și la locul de muncă, ca să profite la maxim de capacitățile lor și de experiențele lor practice, pentru a-i influența spre o gândire divergentă, creativă. Noul elev, în opinia mea, va fi acela care posedă o autostima adecvată și valorează pozitiv propriile competențe, ceea ce le permite să-și propună target-uri și aspirații pertinente, să se concentreze pe efort susținut în a înfrunta provocările, în fine, trebuie să fie motivat intrinsec pentru actul învățării.

Nu e un lucru facil, dar pare ca se dau mici pași în aceasta direcție și doresc să subliniez importanța a trei factori:

1. Operaționalizarea unor obiective specifice, cu adevărat SMART;
2. Abandonul treptat al controlului adultului;
3. Supremația sentimentelor de căldura, ajutor, empatie din partea profesorului.

“Activitatea cognitivă a copilului în rezolvarea de probleme este condiționată social de adultul care interacționează cu el; autoreglajul de succes presupune o redefinire activă a obiectivelor și perspectivelor pe care le avea adultul, cu o creștere treptată a responsabilității elevului pentru rezolvarea sarcinilor, și în ultimul rând, trecerea de la reglare la autoreglare a învățării, de la o activitate sinergică la una independentă, nu se produce de manieră întâmplătoare, ci presupune interacțiuni de învățare foarte specifice din partea adultului.”(Amaya Williams, Rafael Diaz-Origeni *sociale ale autoreglării*, 1993, Cambridge University Press)

Presupune o schimbare de viziune, a comprehensiune diferită a învățării; pentru a trăi între persoane autonome și autodidacte toată viața, schimbare graduală, necesară și posibilă.

Mi se pare că acest nou mod de predare îl completează într-un fel pe cel pe care încercăm să-l alungăm având în vedere că conceptul de învățare a fost reflectat prin comportament și ceea ce s-a observat a fost luat în considerare, în schimb astăzi cu contribuția lui Vigotski, Piaget, Brunner, Ausubel, Montessori, printre altele, învățarea copilului este măsurată și considerată ca un proces mental, cognitiv care poate fi evidențiat prin comportamente observabile. Este studiat în interior din punct de vedere psihologic și antropologic. Odată cu schimbările vertiginose din diferitele domenii ale cunoașterii, depinde de profesor să fie susceptibil la schimbările pe care le aduce pedagogia modernă , în condițiile în care globalizarea , cibernetica , robotica și tehnologia informației o cer. Profesorul bun este, deci, cel care se adaptează la transformările, la modificările lumii moderne.

Școlile moderne își pregătesc elevii pentru viitorul tehnologiei și inovația în continuă schimbare de astăzi. Am identificat 6 elemente cheie ale unei școli moderne. De la crearea unei

misiuni de integrare a competențelor din cerințele pieței muncii și modernizarea educației. O declarație de misiune este un rezumat al obiectivelor de ce există organizația, obiectivele sale și valorile sale de bază. O școală trebuie să își revizuiască frecvent declarațiile de misiune pentru a reflecta nevoile elevilor și comunitățile pe care le deservesc.

Va rămâne la latitudinea liderilor educaționali să definească ce obiective ar produce cel mai bine viitorii lideri. Această școală recunoaște că există un decalaj în abilitățile sociale ale Millennials și Generația Z, alimentat de creșterea cu telefoane mobile, rețele sociale și chat online. De fapt, 65% dintre Millennials dintr-un studiu au simțit că nu au încredere în interacțiunile față în față. “Există diverse **modele educaționale** folosite pentru a crea medii în care elevii vor dori să învețe și în care pot avea succes. Exemple sunt STEM, APB, Învățare bazată pe investigații, Învățare interdisciplinară și fundamentală. Ca alternativă, există **noi modele educaționale** precum Învățarea bazată pe libertate, Constructivistul social, Pedagogia critică, Dezvoltarea spirituală, Educația integrală și altele. Toate aceste modele și multe altele noi caută să înlocuiască ceea ce este folosit astăzi. Unele sunt doar o tendință și vor dispărea în câțiva ani. În timp ce altele vor rămâne ceva timp sau vor fi absorbite de modele superioare. Atunci când creați un sistem educațional contemporan, va fi o provocare să alegeți ce model educațional să utilizați.”

Există mai multe tipuri de evaluări în peisajul educațional. Potrivit TeachThought.com, aceste 6 sunt principalele categorii de evaluare a învățării:

1. Evaluarea diagnostică
2. **Evaluarea formativă**
3. **Evaluare sumativă**
4. Evaluare referință la normă
5. Evaluare bazată pe criterii
6. evaluarea internă

Multe dintre aceste categorii de evaluare sunt utilizate în combinație pentru a crea evaluări mai cuprinzătoare ale performanței elevilor. Unele sunt folosite pentru a vedea unde se află elevii în procesul lor de învățare, pentru a le exersa în aplicarea conceptelor și pentru a-i pregăti pentru evaluări sumative. Altele sunt folosite înainte și după perioadele de instruire. Indiferent de metodele folosite, se recomandă utilizarea diferitelor tipuri de evaluări pentru a crea un mediu educațional echilibrat.

O altă provocare pentru proiectarea evaluării va fi cum *să nu empatizezi cu realizarea evaluării* în școli. O educație echilibrată nu ar trebui să fie doar despre note și note mai bune. Trebuie să țină cont de capacitatea elevului de a reuși în afara cadrului educațional formal. Ar trebui să se acorde importanță modului în care buletinele de evaluare și rezultatele testelor se traduc în capacitatea elevilor de a contribui la societate.

Un echilibru între diferitele metode de evaluare și o de-accentuare pe evaluări va însemna un mare punct de cotitură pentru școli. Crearea de [noi metode de evaluare și metode de evaluare a performanței](#) va schimba foarte mult acest aspect cheie al designului educațional.

Așa cum ajută la realizarea evaluării, integrarea tehnologică sau inovația EdTech va duce la cele mai drastice schimbări în educație. Integrarea tehnologică poate fi împărțită în diferite niveluri, așa cum este descris de Dr. Ruben Puentedura în [Modelul SAMR](#). SAMR este un acronim pentru Substitution, Augmentation, Modification, and Redefinition. Aceste patru grupuri oferă o schiță despre cum să grupăm diferite moduri de implementare și integrare a tehnologiei în educație. Aflați mai multe despre modelul SAMR [aici](#). Modelul SAMR este util ca scară pentru înțelegerea modului în care tehnologia afectează și influențează educația. În prezent, majoritatea profesorilor ar folosi niveluri inferioare de integrare a tehnologiei pentru a înlocui sau a crea îmbunătățiri funcționale pentru sarcinile lor de predare.

1. Gamificarea este o mișcare cheie în EdTech. Companii precum [Clockwork Brain](#) transformă gândirea critică pentru copii în jocuri provocatoare și distractive.
2. Tehnologia VR precum [Google Tour Creator](#) va permite studenților să proiecteze și să facă tururi virtuale în orice parte a lumii, cu un mediu de 360 de grade.
3. Tablourile interactive de la furnizori de soluții precum [ViewSonic](#) vor oferi table digitale special concepute și construite pentru sălile de clasă. Aceste table interactive vor promova interacțiunile de la student la student, partajarea și crearea de conținut bogat. Acestea includ, de asemenea, pachete software care permit profesorilor să producă și să-și gestioneze lecțiile folosind cele mai noi tehnologii.

Integrarea tehnologiei în educație este de neoprit, deoarece viața noastră depinde din ce în ce mai mult de dispozitivele noastre. Selectarea, integrarea și adoptarea cu succes a acestor tehnologii vor necesita un efort semnificativ din partea profesorilor și a personalului administrativ.

Școala modernă probabil nu va arăta ca școlile pe care le-am urmat acum 20 sau 30 de ani. Multe decizii trebuie luate atunci când se reproiectează sala de clasă, cum ar fi amenajările băncilor,

zonele de colaborare și zonele de afișare. Acest lucru poate fi aplicat și la o scară mai mare în întreaga școală. [Firmele de arhitectură de top](#) pot ajuta școlile să se gândească la modul în care spațiile pot satisface cel mai bine nevoile elevilor, profesorilor și administratorilor lor.

Unul dintre obiectivele principale ale primirii unei educații bune este acela de a putea găsi o carieră bună în viitor. [Raportul 2018 al Forumului Economic Mondial](#) a identificat două tendințe majore care vor afecta viitorul muncii pentru studenții de astăzi:

1. Robotica, inteligența artificială și automatizarea vor înlocui 75 de milioane de locuri de muncă, creând în același timp alte 133 de milioane de noi locuri de muncă.
2. Munca flexibilă, baza contractuală și economia digitală vor reprezenta o schimbare majoră față de munca cu normă întreagă, potrivit celor peste 300 de companii globale chestionate.”¹

“Menirea firească a școlii nu e să dea învățătură, ci să deștepte cultivând destoinicirile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața.” Ioan Slavici

Prof. Bobîrneci Daniela

¹ Biblioteca ViewSonic - Cum să construiți o coală modern: 6 elemente cheie pe care să le integrați.